

[Arbejdsministeren]

det, bestemt ikke, så bare tag det roligt. Men hvis vi skulle have det, og hvis den forhenværende regering skulle have haft sådanne ønsker, er forskellen den, at jeg vil gå til Folketinget og i åbenhed diskutere betaling og undervisningstilrettelæggelse, hvorimod den forhenværende regering kunne have gjort det administrativt. Og heri ser jeg faktisk en meget stor forskel, og jeg kan måske i al stilfærdighed sige, at der også er ideologi i det.

Igennem ganske mange år har vi, der har beskæftiget os med arbejdsmarkedspolitik, jo haft meget store slagsmål og diskussioner – det tror jeg at fru Pia Christmas-Møller kan bekræfte – om lige præcis disse spørgsmål om betaling og om, hvorvidt man skulle presse lønmodtagerne til at kvalificere sig i deres fritid. Det synes vi faktisk ikke er nogen god idé, og derfor ønsker regeringen, at diskussionerne om disse ting skal foregå i det åbne forum, som Folketinget jo er.

Hr. Helge Sander peger ganske rigtigt på, at der er tale om finanslovstof. Forligspartierne bag finansloven har forpligtet sig til at udmønte Hassenkamudvalgets betænkning; det er vi i gang med her, og jeg vil også, ligesom hr. Helge Sander, kvittere for det gode forudgående arbejde i Hassenkamudvalget.

I sin ordførertale kom hr. Helge Sander ligesom andre ordførere ind på den meget væsentlige fordel, der ligger i at få knyttet de regionale uddannelsessystemer og arbejdsmarkedssystemer sammen, og hr. Helge Sander pegede også på den fordel, som lovforslagene indebærer, nemlig at vi faktisk vil være i stand til at udnytte de samlede ressourcer bedre. Vi har faktisk en forestilling eller en forventning om, at flere mennesker vil få glæde af de samme penge. Det er vel dybest set noget, som hele Folketinget kan nære et ønske om, som hr. Helge Sander meget rigtigt sagde, et fælles ønske om en effektiv udnyttelse.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg godt sige, at jeg har redegjort for de ændringer, der vil ske som følge af de to ændringsforslag, jeg har bebudet. Jeg håber, at det har givet en afklaring af, at der bestemt bliver forskel mellem paragrafferne 46 og 6 i det forslag, der bliver endeligt vedtaget, og i det oprindelige forslag. Jeg har en forventning om, at SF i det store og hele deler intentionerne i ændringsforslagene, og det er også min fornemmelse, at det var det, hr. Aage Frandsen signalerede i sin ordførertale.

Jeg har også forstået, at SF kan støtte, at de offentligt ansatte skal have nogle bedre muligheder. Den dybere diskussion om afgrænsning af målgruppen, uddannelsesplanerne osv. kan vi jo tage under udvalgsarbejdet.

Hr. Aage Frandsen sagde i sin afsluttende bemærkning, at det også var vigtigt, at der var økonomi til at fylde noget i rammerne om den fremtidige voksen- og efteruddannelse. Jeg vil helt stilfærdigt bemærke over for hr. Aage Frandsen, at i forbindelse med finansloven, som SF jo desværre ikke støttede, blev der faktisk givet ganske gode og rummelige bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelserne, på det konkrete område alene 300 mio. kr. til et løft på uddannelsessiden og en følgeudgift på 300 mio. kr. til godtgørelse. Så finansloven har faktisk givet mulighed for, at det ikke bare er tomme rammer, vi snakker om, men at der også er noget at fylde i dem.

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg sige – ja, undskyld jeg siger det på den måde, hr. Poul Nødgaard, men jeg har indtryk af, at hr. Poul Nødgaard tilsyneladende har forelsket sig i nogle resultater fra den omtalte undersøgelse. Det er klart, at når der er tale om så stort et område med den struktur, som AMU-centrene har – der bruges faktisk 2,6 mia. kr. til undervisning i AMU-centrene – kan man naturligvis godt finde eksempler på, at nogle kurser ikke har været helt hensigtsmæssige og ikke har været planlagt helt godt, det ville sådan set være mærkeligt andet. Men det er jo også derfor, vi laver det om, det er faktisk derfor, vi siger, at nu skal der være en styringsstruktur, nu skal der være en regional og en lokal struktur, som sikrer, at pengene kanaliseres hen til de grupper, som har brug for en almen eller specifik undervisning.

Lovforslagene giver jo også mulighed for, at hvis virksomhederne vil benytte sig af arbejdsmarkedsuddannelserne, kan de købe kurser gennem indtægtsdækket virksomhed, hvor de helt specifikt kan opstille ønskerne for uddannelsen af deres medarbejdere. Det er altså lige præcis noget af det, hr. Poul Nødgaard er så optaget af på baggrund af den omtalte undersøgelse, som har været retningsgivende for os, også i de diskussioner, der er gået forud, og det handler jo som sagt dybest set om, at den regionale indsats skal gøres bedre.